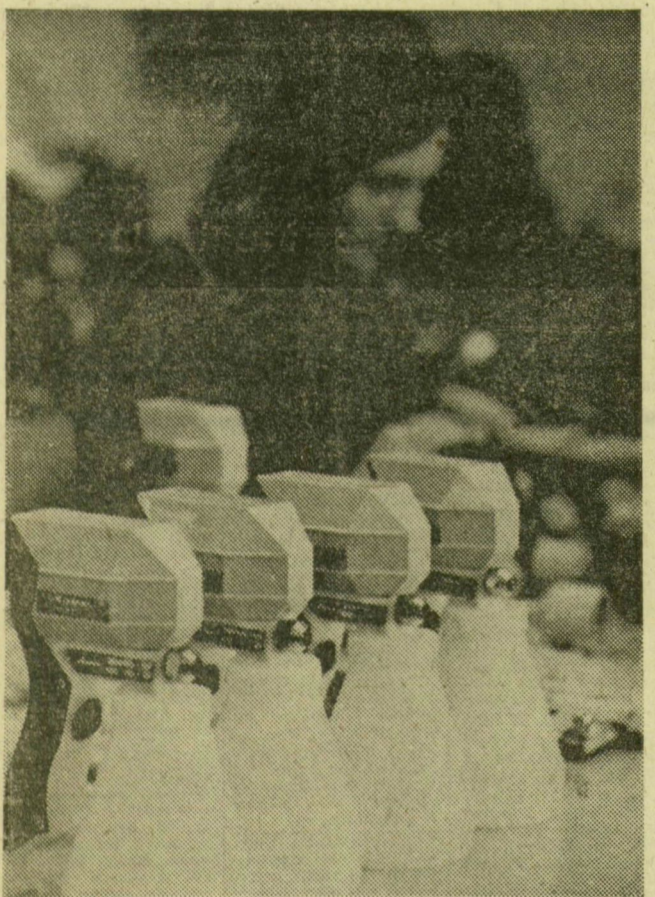

DM

röviden

Új típusú festékszóró

A Székesfehérvári Finommechanikai Vállalat megkezdte a hazánkban újdonságnak számító kis méretű festékszóró pisztolyok gyártását. Licenc alapján részben import, részben hazai alkatrészekből állítják össze a kis készüléket, amely mindennemű festéket szórására alkalmas. Képzőművészek: Futószalagon készülnek a festékszórók

NÖTT AZ ÚJÍTÓKEDV

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál tavaly jelentősen növekedett az újítók. Egy év alatt 34 újítást adtak be a vállalat szakemberei: a korábbi évek átlaga 20 újítás volt. De az ötletek „hozama”, a gazdasági eredmény még ennél is jobban mutatja a fejlődést: több mint ötszöröse a korábbi átlagnak.

MEGKÉTSZEREZIK A KIVITELT

Tavaly 11 millió forint értékben exportált a Nívó Faipari Játékkészítő Kft.; idén megkésztetik a kivitel. Az NSZK-ban, Angliában, Svédországban, Dániában, Norvégiában és Ausztriában találnak vevőre a szövetkezetek termékeit: a plüssmackók és egyéb játékok, a faipari félkésztermékek.

VASÚTI SZERENCSETLENSÉG

Szerencsetlenség érte hétfőre virradó éjszaka a Budapest–Nyíregyháza–Dahony vonalon közlekedő személyvonatot: műszaki hiba következtében kiskilótt a szerelvény a debreceni vasútállomáson, öt kocsi a sínekről legördült, s közülük kettő fel is borult. A baleset — amint a MÁV vezérigazgatója közölte — hajnali 3 óra 20 perckor történt, a Nyugati pályaudvarról 23 óra 40 perckor elindult szerelvény. Farkas Imre 23 éves honvéd őrmester a baleset következtében életét veszítette. Öten súlyosan — de nem életveszélyesen — 29-en könnyebben megsérültek. A debreceni kórházban elsősegélyben részesítették a könnyebben sérülteket, akik már valamennyien elhagyták a kórházat. A baleset körülményeit szakértő bizottság vizsgálja a rendőrség bevonásával.

Nem akarom személyemhez kapcsolódó elfogult apróságokkal traktálni az információkkal különben is túlerhelt olvasót, ám mondanom kifejtésének szükségszerű előzményként mindenképpen közölnöm kell a privát tény: nemrég múltam negyven. Amikor az ünneplés heve alábbhagyott — hej, micsoda napok voltak azok! —, hitvesem némi homlokáncolás és fejcsovátgatás közben eképpen szólott hozzám, mintegy az ezután következő szürke hétköznapi nyitányként: — Nem ártana megméretszkedned.

— Nocsak — pillantottam rá enyhén túljátszott megrökönyödéssel —, osztán miért?

— Nézz a tükörbe — mondta erre ő, magyarázkodás helyett. Beleézttem.

Am, mielőtt tovább folytattam ezt az — ugye — máris lélegzetelállítóan ígérkező történetet, kénytelen vagyok némi lélektani kitérőt tenni.

Amikor az ember elérkezik a negyedik X végére, úgyannyira, hogy belép az ötödik sodrásába, egyszerűen úgy érzi, hirtelen minden megváltozott körülötte. A jó öreg szakállas Hemingway-vel szólva: úgy érzi, hogy ettől a pillanattól kezdve — érte is szól a harang.

Mint a vizslató farkaskutya, fülhegyezve figyel tehát rögvést: nem szól-e netán máris, érte. Szemrevételezi életmódját, fülét lélegzetvételre, szívverésének olykor huncut aritmiájára. Még arra a csöppnyi fájdalomra is, amely néha fületővét megkísérti, s amelynek fölfelethetleg legföljebb annyi köze van az elmúláshoz, mint a rekettyebokornak egy műanyagflakonhoz.

A mérleg — ez a kis háztáji mäsina, amely különben sokszor heteken át háborítatlanul szundizik

Le...

könyvfalunk alsó polcának tövében — nyolcvan kilót mutatott. Az eredmény öt kilóval haladta meg váromlásaimat. Fantáziám egyből szóni kezdte a képtelenség cikornyás váznát, valahogy eképpen: negyvenéves vagy és nyolcvan kiló. A logika szerint hatvanéves korodra egy mázsa húsz kilót nyomsz majd. Új ajtót kell csináltatnod — a többi teendőről már nem is beszélve. Már persze, ha megéred. Hiszen tudod, a szív, ... igen, ugye, a szív...

Mielőtt a kétségbeesés végképp elhatalmasodott volna rajtam, bekaptam gyorsan egy altatót, és ágyamra dőltem: aludjunk egyet rá. Aztán majd meglátjuk. Hogy az ember minő könnyelmű lény, azt mi sem mutatja jobban annál, mint hogy két hónapnak kellett eltelnie addig, mire a döntés felé haladás irányában az első tétova lépést megtettem.

A mutató némi bizonytalankodó imbolygás után megállapodott: félúton a nyolcvanas és a kilencvenes szám között. Tetszik tudni, ott, ahol a négy kis rovátka után egy ötödik, egy olyan nagyobb rovátka következik.

Le kell fogynom! — ez volt az első gondolatom, amikor magamhoz tértem az első kétségbeesést követő zűrzavarból. Le, le, mielőtt valami malőr nem történik.

Ijedelmem olyan elementáris, olyan őszinte volt, hogy aznap már nem is vacsoráztam. Magyar emberek volnánk, így aligha szorul részletezésre, mit jelent számunkra az éves örömeitől való tartózkodás. Szemezgetek a hasznosításra váró ha-

sonlatok közt. Tán körülbelül — például — annyit, mintha a régi görögöket eltöltötték volna a filozofálgatás kegyelmétől; mintha a zenik nem kaphatnának fegyverviselési engedélyt; mintha a franciáknak kötelező lenne a házastársi hűség szigorú betartása. Satöbbi, satöbbi! Engedjék meg, hogy a további részletezéstől eltekintsek, hiszen a szituáció már így is eléggé gyötrelmes.

A bajok több fázisban követik egymást.

Előbb csak tűnődni kezd az ember: képzeletben ebédel, s fantáziája asztalát megrakja mindenféle nyálánksággal. Később ellenállhatatlan vágyat kezd érezni olyan hétköznapi ételek iránt, mint például a krumplifőzelék. Aztán jó lenne már a száraz kenyér is, csak kenyér legyen. Ezt követően gondolatban falatozva kezd ráfanyalodni a dolgozó olyan ételekre, amelyeket eddig nem jegyzett önmagánál a táplálkozási tőzsdén. Hogy azt mondja: karfiollevés, tormaszós. Az utolsó stádiumba akkor jutunk, amikor már minden mindegy. Amikor már mindent megennénk, ha... De mindenestre legalább el lehessen rágni.

Hogy végül az ember a tragikus szituáció kelepcéjébe esik, azt talán már mondanom sem kell. Hiszen a kilók természetesen maradnak. Makacsul és következetesen ellenállva minden lefárasztási kísérletnek.

Igy menedéül csupán az álmodozás mentsége ígérkezik. Az ember két szusszanás közt egyik oldaláról a másikra fordul, miközben egy olyan álomvilágban cserkész, ahol nincs okozati összefüggés a testsúly és az étkezés gyönyörteli élvezete között.

Aztán ébredéskor üres tea várja, kajánul gőzölgve.

Papp Zoltán

MÁTYÁS KIRÁLY: RÉTI CSABA

A Szegedi Nemzeti Színház operatársulata az idei évadban utoljára mutatja be Erkel Ferenc: Sarolta című vígoperáját ma, kedden este 7 órai kezdettel. Mátyás király szerepét Réti Csaba, a szegedi színházról tavaly Pécsre szerződött tenorista énekli.

Érthetetlen?

A mézesheteknek vége, a férjnek hivatalba kell mennie. Néhány nappal később egy este, amikor hazatér a munkából, az előszobában szimatolni kezd, majd kétségbeesetten felkiált: — Ez nem lehet igaz! Megint reszelt maját csináltál? Hát szó sem lehet róla! — De drágám — méltatlankodik könyvekkel szemben az ifjú hitves. — Hétfőn el voltál ragadtatva a reszelt májtól, kedden, szerdán és csütörtökön sem fogtál ki a dicséretből. Nem értelek! Miért éppen ma nem akarod megenni?

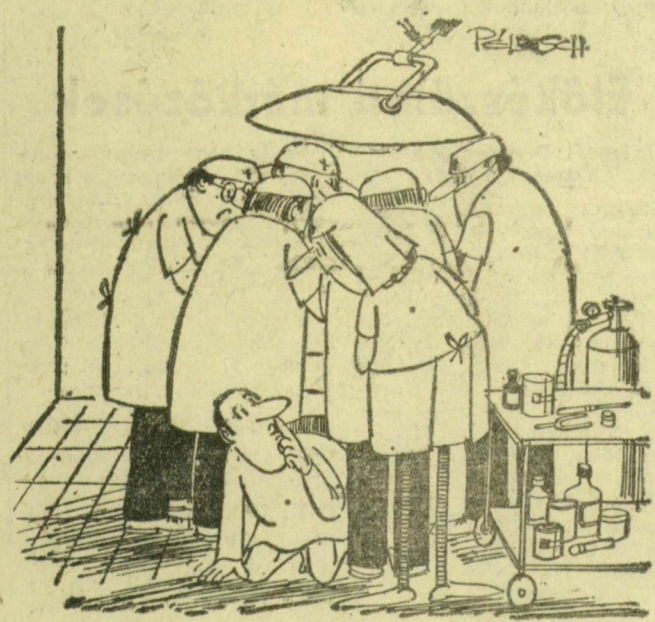
HÉZSÓ-KÉPEK SZEGVÁRON

Megyénk képzőművészeti című ismeretterjesztő rendezvényesorozat keretében a szegvári közönség tanácsdizsmeretében kamaratársulat nyílik holnap, március 8-án este 19 órakor Hézsó Ferenc vásárhelyi festőművész alkotásából. A sorozat első rendezvényének programjában délután szakköri foglalkozás lesz, majd Dértván festőművész, szakreferens vezetésével szakmai megbeszélést tartanak a nagyközönség művelődési házainak igazgatói és képzőművészeti szakkörökének vezetői. Hézsó Ferencet bemutatja és kiállítását megnyitja Horváth Dezső újságíró, a Délmagyarország munkatársa.

Munkaalkalmak

6,3 tonnás autódaruhoz képzett kezelőt és vizsgázott kötézőt felvessz a Szegedi Tűzoltó Vállalat. Jelentkezés helye: Szeged, Csongrádi sgt. 12. II. emelet 16. szoba. XDK. 383. Gyakorított gyors- és gépiról azonnali felvételre keres a VIDA Kereskedelmi Vállalat, Szeged, Bakay Nándor u. 52. XDK. 355. Számviteli és pénzügyi gyakorlati rendelkező, közgazdasági technikust végzett férfi munkaadót keres szövetkezet. „Sürgős” DK. 369. jelígre a Sajtóházba. 36 beszélőképességgel rendelkező egyetemista vagy főiskolás lányt foglalkoztatnak szellemi munkakörben. „Szabad idejében 369 716” jelígre a Híradóba. S. 369 716. Főkönyvelőt keres azonnali belépéssel a HÍRTOVÁRLÓ KÖZÖS VÁLLALKOZÁS, Zákány-szék. Jelentkezni lehet a Honokkultúra Mg. Szakszervezet központi irodájában. DK. 6663.

Műtét közben

Kiállítás és vita

Műteremlátogatásra invitálta Kopasz Márta festőművész a Sajtóház tegnapi művészklubjának résztvevőit. A falakon egy év alkotói tevékenységének bizonyítékai, metszetek és olajfalfestmények. Bepillantást enged Kopasz Márta műhelyébe, abba a műhelybe, ahol az alkotások megfogannak és vagy megszületnek, vagy elvetélnék. Ilyen válogatástól mentes tárlatok engednek a nézőket emberközébe a művésszel, a művészi alkotófolyamattal, csak az ilyen kiállítások mutatják meg a pokolra szállás gyötrelmeit is.

Kopasz Márta meglepő, színes olajfólia képei teszik ki a bemutatott anyag jelentős részét. Ezek az alkotások legnagyobb részét tájélményekből táplálkoznak, a táj varázsos szépségeit men-ti át a képekbe. Lírai hangulatokat fogalmaz meg alkotásain, mesék elevenednek

meg lebegő színekkel. Váltalt „boszorkánysággal” építi életművét.

Kopasz Márta kiállítását Szeles Zoltán művészettörténész nyitotta meg. Az est második részében a szegedi Galéria kérdésait vitatták meg a résztvevők dr. Trogmayer Ottó múzeumigazgató előterjesztése alapján. A hozzászólásokból és levelekből egyértelműen tükröződött a Galéria létrehozásának sürgető igénye. Az „igen” kimondása azonban még sok nyitott kérdést hagyott. Kik legyenek a kiállító művészek? Mi legyen a mérce? A vitában többek között felszólalt dr. Petri Gábor, egyetemi tanár, az Elnöki Tanács tagja is. A vita eredményesen zárult, dr. Trogmayer Ottó ígérete szerint a szegedi kortárs művészekből táplálkoznak, a képzőművészetet bemutató Galéria júniusban megnyitja a kapuit az érdeklődők előtt.

T. L.

DELMAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi Bizottságának naplaja. — Megjelenik tétő kivételével mindennap, hétköznapi 8. vasárnap 12. oldalon. — Főszerkesztő: F. Nagy István. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsközlárság útja 10. Telefon: 13-535, 13-003. — Felelős kiadó: Kovács László. — A lapot nyomja: Szegedi Nyomda Szeged, Bajcsy-Zsilinszky utca 28. — Index: 29 053. — Előfizetési díj egy hónapra 20 forint.